

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป้าหมายในการพัฒนาประเทศได้เน้นให้เกิดการพัฒนา คน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักในการศึกษา การจัดการศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนา คนตลอดชีวิต โดยมุ่งพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพ ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และด้านสังคม กระทรวงศึกษาธิการเป็นองค์กรหลักในการจัดการศึกษาทุกระดับ โดยมุ่งหวังเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้บรรลุจุดมุ่งหมายสู่ความเป็นเลิศ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยกำหนดแนวทางในการดำเนินงาน 5 ด้าน หรือที่เรียกว่าปัจจัยปัจจุบัน ได้แก่ 1) การปฏิรูปการศึกษา 2) การปฏิรูปการเรียนรู้ 3) การปฏิรูประบบการบริหารและจัดการศึกษา 4) การปฏิรูประบบครุศาสตร์ และบุคลากรทางการศึกษา และ 5) การปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

การปฏิรูปการเรียนรู้ ถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษา ผู้ก่อกระแสการปฏิรูปการศึกษา ออกทั้งมีภารกิจหนึ่งที่จะมุ่งให้ความรู้แก่ชาวไทย สร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ ให้นักเรียนได้มีโอกาสที่จะได้ศึกษารับรู้อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จากแหล่งเรียนรู้ที่มีอย่างหลากหลายในปัจจุบัน จากทั้งครุ ห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ สวนพฤกษศาสตร์ เป็นต้น การที่ได้มีโอกาสได้เรียนรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายจะทำให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถเชื่อมโยงการเรียนการสอนเข้ากับวิถีชีวิต มีความรักผูกพันกับท้องถิ่น และสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้ นอกจากแหล่งเรียนรู้ไปสู่ประสบการณ์จริง เป็นห้องเรียนธรรมชาติ ที่ศักดิ์ศรีความรู้ได้ตลอดเวลาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไข ปรับปรุง เพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้ระบุความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาในมาตรา 6 ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุข หมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวการจัดการศึกษาโดยเฉพาะการจัดการเรียนการสอน สรุปได้ว่าต้องเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในโรงเรียนนอกโรงเรียนและในวิถีชีวิต รวมทั้ง พัฒนาผู้เรียนให้สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาตนเอง พัฒนาครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่นของตนเอง ได้ และในมาตรา 25 ที่ว่ารัฐจะต้องส่งเสริมการดำเนินงานและการจัดตั้งแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิตทุก

รูปแบบ ได้แก่ ห้องสมุด ประชาชน พิพิธภัณฑ์ หอศิลป์ สวนสัตว์ สวนสาธารณะ สวนพฤกษาศาสตร์ อุทยานวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ศูนย์การกีฬาและนันทนาการ แหล่งข้อมูลและแหล่งการเรียนรู้ ยิ่ง ๆ อย่างเพียงพอ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ถ้าจะให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ แน่นอน ที่สุดว่า คนไทยจะต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งคือ “คนที่รักการเรียนรู้ และรู้เรียน คือ รู้วิธีที่จะเรียนและรู้แหล่งที่จะเรียน” (เจ้อจันทร์ จงสถิตอยู่, 2547, หน้า 18)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติระยะที่ 9 พ.ศ. 2545 – 2549 มีความเชื่อมโยง ตลอดกับแผนการศึกษาแห่งชาตินับปีจุบัน พ.ศ. 2545 – พ.ศ. 2559 ที่เน้นการพัฒนาคน เพราะ เชื่อว่า คนเป็นปัจจัยพื้นฐานในการแข่งขันกับนานาอารยประเทศ ทุกฝ่ายจึงหันมาให้ความสำคัญ ของการศึกษาว่า เป็นพื้นฐานที่จะนำพาคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพสามารถก้าวไปต่อสู่กับชีวิตในโลก กว้างอย่างสมภาคภูมิ ผลงาน อย่างประเทศญี่ปุ่นสามารถพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จนมีความเจริญรุ่งเรืองทัดเทียมกับญี่ปุ่นและอเมริกา ทั้งที่ญี่ปุ่น มีพื้นที่เพียงร้อยละ 70 ของประเทศไทย เล็กกว่าอเมริกา ถึง 25 เท่า แต่สามารถพัฒนาประเทศได้อย่าง รวดเร็วและมั่นคง นี้ เพราะเขาให้ความสำคัญอย่างมากกับการพัฒนาคน ถึงสำคัญที่หล่อหломให้ชาวญี่ปุ่นเป็นทรัพยากรุ่น后续ที่มีคุณภาพนั้นมีระบบโรงเรียนเพียงอย่างเดียว แต่เป็นจิตสำนึกในการ ฝึกอบรมล่อลงเกล้าทั้งการศึกษาในโรงเรียน การเดินทางในครอบครัว และการฝึกอบรมจากองค์กร อย่างต่อเนื่องนั่นเอง (คำคุณ ดีสุรกุล, 2547, หน้า 10)

ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถึงหนึ่งคือ การเป็นผู้รักการค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมของนักเรียน ดังนั้น โรงเรียนมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนากระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนจะซึมซับรับรู้ข้อมูลแล้วนำมาอยู่เป็นความรู้ หรือสร้างความรู้ พื้นฐานใหม่ หากโรงเรียนได้จัดและพัฒนาในจุดนี้ จะส่งผลให้นักเรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ส่งผลให้โรงเรียนเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และขยายกว้างออกไปเป็น สังคมแห่งการเรียนรู้ การ ปลูกฝังคุณลักษณะ “การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้” รักการสำรวจหาความรู้ด้วยตนเองซึ่งเป็นบทบาท และหน้าที่ของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จะต้องตระหนักรู้และให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าใน การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนและชุมชนให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม เพราะแหล่งเรียนรู้ใน โรงเรียนและชุมชนเป็นปัจจัยสำคัญให้ผู้เรียนใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาและค้นหาความรู้ได้ด้วย ตนเองที่ดีที่สุดด้านหนึ่ง ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญของการจัดการศึกษาในสภาพปัจจุบันและใน อนาคต

จะเห็นได้ว่าในการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อตอบสนองและให้เหมาะสมกับ คุณลักษณะเฉพาะตัวของผู้เรียนในแต่ละบุคคลนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องวางแผนการเรียน การสอนให้ดี โดยเฉพาะการเลือก จัดทำ หรือใช้แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับบทเรียนและ

ผู้เรียนเพื่อ ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตามศักยภาพของตนเอง เพราะแหล่งเรียนรู้เป็นตัวสนับสนุนเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่การเรียนการสอนและกิจกรรมต่าง ๆ ใน การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (พันทิพา ตังศวัตรีย์. 2531, หน้า 11) ซึ่งสอดคล้องกับ เทพพิชิต ศรีวิพันธ์ (2548 , หน้า 22-23) ที่กล่าวว่า แหล่งเรียนรู้สามารถตอบสนองความต้องการ ของแต่ละบุคคลในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพราะบุคคลมีความต้องการที่แตกต่างกันไปตามความสามารถ ความสนใจ ความถนัด และความพร้อม ที่จะเรียนรู้หากสามารถใช้แหล่งเรียนรู้ ได้อย่างดีและมีประสิทธิภาพก็จะสามารถส่งเสริมให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการให้ความสำคัญกับชุมชนในการบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนข้างต้น ทำให้รูปแบบการเรียนรู้จากชุมชนเป็นสิ่งที่สำคัญ ซึ่งโรงเรียนต้องจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้สภาพจริงของชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการดำรงชีวิตและครอบครัว การอาชีพ การออกแบบและเทคโนโลยี เทคโนโลยี สารสนเทศ และเทคโนโลยีเพื่อการทำงานและอาชีพ ภายใต้สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี รวมวิชาการ(2544, หน้า 9) กล่าวว่า สาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการทำงาน ทำงานเป็น รักการทำงาน ทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้มีความสามารถในการจัดการ วางแผนออกแบบการทำงาน สามารถนำเอาความรู้ เทคโนโลยีและเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ และประยุกต์ใช้ในการทำงาน สร้าง พัฒนา ผลิตภัณฑ์ ตลอดจนวิธีการ ใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพ ของงานและการทำงาน อันจะนำไปสู่การให้ผู้เรียนสามารถช่วยเหลือตนเองและเพื่อนองค์ได้ตามพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข ร่วมมือ และแบ่งปัน ในระดับสากลในบริบทของสังคม ไทย

ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี จึงถือเป็นกลุ่มสาระที่มีบทบาทอย่างมากในการนำแนวคิดการปฏิรูปการเรียนรู้มาใช้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และการเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และห้องถัน ตามนโยบายการปฏิรูปการเรียนรู้ ดังที่สำนักงานเลขานุการ สถาบันศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2547, หน้า 55) ได้รายงานการติดตามการดำเนินงาน ตามนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล ซึ่งกล่าวถึงนโยบายด้านการศึกษา ข้อที่ 8 ด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ ไว้ว่า การปฏิรูปการจัดกระบวนการเรียนรู้ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องส่งเสริมให้สถานศึกษาลดการใช้หนังสือแบบเรียนลง และให้จัดสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชน โดยเน้นการจัดทำกิจกรรมการทดลอง และการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริง

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จึงเกิดขึ้นเพื่อมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นคนดี มีสติปัญญา มีความสุข และมีความเป็นไทย มีศักยภาพในการศึกษา และ การประกอบอาชีพ โดยถือเป็นหลักสูตรที่ให้สถานศึกษาทุกแห่งในประเทศไทยใช้เป็นแนวปฏิบัติ โดยจังหวัดหมายความเป็นจังหวัดหนึ่งที่ให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษาโดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จาก ชุมชน แต่ระบบการจัดการดังกล่าวยังไม่เป็นรูปธรรมนัก ตลอดจนการเข้าไปมีส่วนร่วมกับ ชุมชน หรือห้องถั่นบังเกิดปัญหาต่าง ๆ มากหมาย ไม่ว่าจะเป็นแหล่งการเรียนรู้ ความเข้าใจในการมีส่วนร่วม รวมถึงการขาดแรงจูงใจ ทำให้การบูรณาการดังกล่าวไม่เกิดประสิทธิภาพ

กองการศึกษาเทศบาลเมืองมหาสารคาม จึงได้กำหนดเป้าหมายการจัดการศึกษา ในภารกิจ ด้านการจัดการศึกษา (ปีการศึกษา 2546 - 2548) เพื่อให้การปฏิรูปการศึกษาของเทศบาลเมือง มหาสารคาม ระยะที่ 3 ประสบผลสำเร็จตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ บรรลุเป้าหมายสอดคล้องวิสัยทัศน์ กองการศึกษาจึงได้กำหนด ภารกิจการจัดการศึกษา 4 ด้าน คือ (http://www.edmun-mhk.net/Link3_destinate.asp)

1. การกิจการปฏิรูปการเรียนการสอน

จัดสภาพการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญของผู้เรียนเป็นหลัก ส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองตาม ศักยภาพ ประเมินผลการเรียนจากปฏิบัติจริง ปรับบทบาทครู จาก ผู้ถ่ายทอดเป็นผู้ชี้แนวทางในการสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชน และ ภูมิปัญญาห้องถั่น มีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน และการใช้เวลาระนรมทาง การศึกษา เทคโนโลยีแหล่งความรู้ต่างๆ ทั้งในและนอกสถานศึกษา

2. การปฏิรูปหลักสูตร

พัฒนาหลักสูตรเน้นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน มีกระบวนการและเนื้อหาที่ครอบคลุมเชื่อมโยงและต่อเนื่องทุกระดับการศึกษา ทั้งด้าน ความรู้ ความสามารถ ความคิดวิเคราะห์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คุณธรรม จริยธรรม เน้นการกระจาย อำนาจให้สถานศึกษา จัดทำและปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องกับแนวทาง ตามหลักสูตรการจัด การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3. การปฏิวัติวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

ปรับกระบวนการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาทุกระดับ ครูและบุคลากร ทางการศึกษาและบุคคล ที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการนำสาระ เกณฑ์ มาตรฐานวิชาชีพครู เกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานศึกษานิเทศก์ ของครุสภภานาใช้ให้เกิดผลอย่าง เป็นรูปธรรม รวมทั้งการเน้นการประพฤติปฏิบัติตาม

จรรยาบรรณครูอย่างเคร่งครัด

4. การปฏิรูประบบบริหารและการจัดการ

จัดระบบบริหารและการจัดการให้มีเอกภาพและกระจายอำนาจการบริหารสู่สถานศึกษา โดยให้เป็นหน่วยงานวางแผนยุทธศาสตร์ ของการจัดการศึกษาในท้องถิ่น ได้เดิมตามศักยภาพและหลักการบริหารแบบ การใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-Based management) เปิดโอกาสให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร การจัดการทรัพยากร่างการศึกษาที่มีในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่า ตลอดจนการควบคุม กำกับ คิดตาม ประเมินผลที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษา

จากการกิจทั้ง 4 ด้านนี้ จะเห็นว่า เทคนิคเมืองมหาสารคามมีการจัดการศึกษาที่มีแนวทาง ใน การสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียน การสอน ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของจังหวัดมหาสารคาม ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาระบบราชการ (2548, หน้า 5) กล่าวว่าทางจังหวัดกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะการสร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีประสิทธิภาพการสร้างบรรยากาศ สภาพแวดล้อมให้เป็นสังคมการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิดแรงงานที่มีมีมือ

ดังนั้นก่อน สำหรับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ถือเป็นความพยายามในการ มุ่ง พัฒนาผู้เรียน แบบองค์รวมเพื่อให้เป็นคนดี มีความรู้ ความสามารถ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการ (2544, หน้า 10) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ไว้ว่า การเรียนรู้ที่ยึดงานและการแก้ปัญหาเป็นสำคัญบนพื้นฐานของการใช้หลักการ และทฤษฎีเป็นหลักในการทำงานและการแก้ปัญหา โดยงานที่นำมาฝึกฝนเพื่อบรรลุ วิสัยทัศน์ของก่อนนี้ เป็นงานเพื่อการดำรงชีวิตในครอบครัวและสังคม และงานเพื่อการประกอบอาชีพ

โดยเฉพาะงานด้านการประกอบอาชีพในสาระที่ 2 การอาชีพ นี้ถือเป็นสิ่งสำคัญที่สามารถ จัดกระบวนการเรียนรู้ ตามแนวคิดการปฏิรูปการเรียนรู้ในลักษณะการเรียนรู้โดยมีส่วนร่วมกับชุมชน และเมื่อสำรวจโรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม พบร่วมทั้งหมด 7 โรงเรียนคือโรงเรียนเทศบาล บูรพาพิทยา โรงเรียนเทศบาลคริสต์วิทยา โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องนาง ไช โรงเรียนเทศบาล สามัคคีวิทยา โรงเรียนเทศบาลโพธิ์คริ โรงเรียนเทศบาลบ้านค้อ โรงเรียนเทศบาลบ้านแมด ซึ่ง โรงเรียนเทศบาลแต่ละโรงเรียนที่กล่าวมาได้มีความพยายามในการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน ตามเป้าหมายของกองการศึกษาเทศบาลเมืองมหาสารคาม และหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยเฉพาะในก่อน สำหรับการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ซึ่งในสาระที่ 2 การอาชีพ ได้มีความพยายามให้มีการจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้แหล่งการเรียนรู้จากชุมชน

เพื่อให้เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่พึงประสงค์ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คือสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ทุกสถานที่ ดังนั้นผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม เพื่อเป็นรูปแบบการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ในโรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ โรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มผู้ร่วมศึกษา และพัฒนา

1.1 กลุ่มผู้ร่วมศึกษา มีจำนวน 14 คน ประกอบด้วยครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ ในโรงเรียนเทคโนโลยีสังกัดกองการศึกษาเทคโนโลยี มหาสารคามทั้ง 7 โรงเรียน คือโรงเรียนเทคโนโลยีพุทธพิทยาคาร โรงเรียนเทคโนโลยีสวัสดิ์วิทยา โรงเรียนเทคโนโลยีบ้านส่องน้ำ โรงเรียนเทคโนโลยีวิทยา โรงเรียนเทคโนโลยีโพธิ์ศรี โรงเรียนเทคโนโลยีบ้านค้อ โรงเรียนเทคโนโลยีบ้านแม่ด โรงเรียนละ 2 คน

1.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม จำนวน 9 คน ประกอบด้วย ผู้บริหาร โรงเรียนเทศบาลทั้ง 7 แห่ง จำนวน 7 คน และ ตัวแทนกลุ่มอาชีพ จำนวน 2 คน

2. กรอบการวิจัย

ทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบุคลากร ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

3. วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้หลักการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research Principle) ตามแนวความคิดของ เกมมิส และแม็กแท็กการ์ท (Kemmis and Mc Taggart, 1988 , หน้า 11-15) เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในการขัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ โรงเรียนเทศบาลเมืองมหาสารคาม โดยดำเนินการเป็น 2 วงรอบ (Spiral) ซึ่งแต่ละวงรอบประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การปฏิบัติ (Action) การตั้งเกต (Observation) และการสะท้อนผล (Reflection)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. โรงเรียนเทศบาลสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองมหาสารคาม มีการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในการขัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ
2. เป็นตัวอย่างการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในชุมชน ในการขัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ ในสถานศึกษาอื่น ๆ ต่อไป

นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. แหล่งการเรียนรู้ในชุมชน หมายถึง การใช้สถานประกอบการ รวมถึงบุคคล สถานที่ ต่างๆ รวมถึงต่างๆ ที่มีอยู่ในชุมชน มาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้
2. โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนเทศบาล สังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองมหาสารคาม ทั้ง 7 โรงเรียนคือ โรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร โรงเรียนเทศบาลศรีสวัสดิ์วิทยา โรงเรียนเทศบาลบ้านส่องน้ำ โรงเรียนเทศบาลสามัคคีวิทยา โรงเรียนเทศบาลโพธิ์ศรี โรงเรียนเทศบาลบ้านค้อ โรงเรียนเทศบาลบ้านแมด
3. กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สาระที่ 2 งานอาชีพ หมายถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ว่าด้วยเรื่องการอาชีพ